

Ds. D. Slagboom 1926-1997

Op 30 oktober 1926 wordt in het gezin van Joost en Arina Slagboom een derde kind geboren. Na een zoon en een dochter wordt er opnieuw een zoon geboren, die de naam Dirk krijgt. Het gezin woont dan in Maarssen. Na enige tijd wordt vader Slagboom ouderling en zondagschoolmeester in de Christelijk Gereformeerde Kerk van Eindhoven. Dirk zijn ouders mogen hun kinderen opvoeden in de vreze des Heeren. In Eindhoven krijgt de gemeente als eerste predikant ds. A. Gruppen. De ernstige en liefdevolle prediking heeft de Heere willen gebruiken, zodat hij door de genade tot de hartelijke keuze komt om de Heere te dienen. Ook de gesprekken met Dirk, zijn grootmoeder en Pietje Kroon-Mes uit Sliedrecht zijn van grote en blijvende invloed op hem. Na het behalen van het HBS-B diploma komt Dirk te werken op het kantoor bij Philips en de NV Houtindustrie Picus te Eindhoven. Het binnen zitten is aan hem niet besteed. Hij gaat landbouw studeren en komt als volontair op een boerderij in Ulrum terecht. Door zijn kerkgang in de Christelijk Gereformeerde Kerk leert hij zondagschooljuffrouw Liesbeth Bos kennen met wie hij later trouwt. Op 17 jarige leeftijd legt Dirk openbare belijdenis af te Ulrum. In september 1944 roept de Heere hem krachtig tot het ambt van dienaar des Woords, maar er zullen nog vele beproevingen volgen. Eerst is daar de gevangenneming door de Duitse bezetter. Maar de Heere redt wonderlijk. Hij meldt zich aan bij het curatorium in 1945 voor het Admissie-examen. Wat een teleurstelling is het als hij niet wordt toegelaten! Dit herhaalt zich nog drie keer. Overtuigd van zijn roeping laat hij zich in 1947 inschrijven bij de Theologische Hogeschool van de Gereformeerde Kerken. Hier kan hij het echter niet vinden en in 1949 wordt hij aangenomen en zet hij zijn studie voort in Apeldoorn. Daar wordt hij onderwezen door de professoren J. Hovius, L.H. van der Meiden en J. J. van der Schuit. Hier heeft hij veel geleerd. De hoogleraren hadden een hoge eerbied voor de Majesteit van het Woord van God.

Op 4 juli 1951 wordt hij beroepbaar gesteld en krijgt 4 beroepen. Hij neemt het beroep aan naar Middelburg. Het is voor hem een bevestiging van Godswege van zijn roeping. Op zondag 14 oktober 1951 wordt de nog 24-jarige kandidaat Slagboom bevestigd in zijn eerste gemeente door ds. A. Gruppen van

Biezeling. De tekst is genomen uit 2 Timotheüs 4:2a: "Predik het Woord!" En ds. Slagboom doet intrede uit Johannes 3: 29: "Die de bruid heeft, is de Bruidegom, maar de vriend des Bruidegoms, die staat en hem hoort, verblijdt zich met blijdschap om de stem des Bruidegoms."

De Heere zegent het huwelijk met de geboorte van een zoon die de naam Joost krijgt. Hij wordt op 26 juli 1952 geboren. In de kerkenraad van Middelburg zaten in die tijd broeders die geestelijk leiding gaven aan de jonge dominee. Ouderling Dirk Geuze was een man met grote kennis van Gods Woord en de leer die naar de Godzaligheid is. Hij heeft er veel werk gedaan. Alle bezoeken deed hij op de fiets en hij was daar heel trouw in.

Na er 4 jaar te hebben gestaan neemt hij het beroep aan van de gemeente 's Gravenzande. Deze gemeente is zo'n 10 jaar vacant geweest. Hij maakt er een goede tijd door en bezoekt de ouderen en de gezinnen waar zorgen zijn. Hij staat dicht bij de mensen. Ook in geestelijk opzicht mag er zegen zijn op zijn werk. Maar na vele beroepen kreeg hij in november 1960 een beroep van de gemeente Urk. Deze gemeente had net een scheuring achter de rug. Er was

geen kerkgebouw en geen pastorie. En toch wilde de Koning der Kerk hem daar hebben. Het beroep moest worden aangenomen. Het gemeentelijke leven komt al snel weer op gang. De band der liefde wordt gevoeld en de offervaardigheid van de gemeente is goed. Kerkenraad en bouwcommissie gaan voortvarend te werk. Spoedig na zijn intrede

worden de plannen en het bestek voor een eigen kerkgebouw en pastorie goedgekeurd. Na een gesprek met de minister beloofd hij dat de bouw per 1 september 1961 kan beginnen. De Heere neigde de harten. Hij gaf weer een plaats waar de prediking van zonde en genade mocht klinken.

Op zaterdag 7 oktober legt ds. Slagboom de eerste steen van het nieuwe kerkgebouw. Hij spreekt kort over psalm 126:5: "Die met tranen zaaien, zullen met gejuich maaien." Op 1 juni 1962 wordt het kerkgebouw officieel in gebruik genomen. Ds. Slagboom haalt dan ook zijn rijbewijs en in het najaar koopt hij zijn eerste auto: Een Volkswagen kever, die met het oog op de harde winden met stenen wordt verzwaard. Ook op Urk bezoekt hij de mensen veel. Als hij in

de avond ergens nog licht ziet branden, parkeert hij zijn fiets en vindt hij tijd voor een gesprek en gebed. Ook komt de gemeente veel bij hem thuis. De pastorie is echt een huis van de gemeente. In Juni 1964 komt er een beroep van Dordrecht-Centrum die hij mag en moet aannemen. Afscheid werd genomen uit Hebreeën 2:3: "Hoe zullen wij ontvlieden, indien wij op zo'n grote zaligheid geen acht geven." Na opnieuw bevestigd te zijn door ds. N. de Jong van Katwijk aan Zee deed hij intrede uit 2 Koningen 2 10-12. Het gaat daar over een schaal met water waar zout in gelegd wordt. Het thema was: "God maakt Jericho's bron gezond, een herscheppend wonderwerk."

Samen met de kerkenraad leidt ds. Slagboom met de hem geschonken gaven deze grote gemeente. De gesprekken met geoefende kinderen Gods uit de gemeente vormen hem. Ruim 7 jaar heeft hij mogen arbeiden. Het afscheid valt moeilijk als hij een beroep krijgt naar Barendrecht en dit moet aannemen. Ook in deze gemeente was er de begeerte naar onderscheiden prediking, waarin de noodzaak van wedergeboorte en de persoonlijke kennis van de drie stukken doorklinkt. In een grote gemeente als Barendrecht heeft hij veel werk te verrichten. Met meer dan 1000 leden is het pastoraat en het catechetisch onderwijs aan de jeugd intensief. De geestelijke contacten en het onderwijs van veel van Gods kinderen in kerkenraad en gemeente zullen onvergetelijk voor hem blijven. Op de avondmaalzondagen komt men 's avonds bij elkaar in de pastorie. Gods leiding in het leven van de zijnen wordt besproken en er wordt gezongen bij het orgel. Op 14 oktober 1976 wordt het 25-jarig ambts- en huwelijksjubileum herdacht. Ds. Slagboom en zijn vrouw zijn één in hun trouw en inzet voor de gemeenten. God gaf hem een spontane, maar tegelijk rustige vrouw. Op z'n tijd dient ze ter correctie, ze is hem altijd tot steun. Ook in Barendrecht ontvangt hij weer meerdere beroepen. Het eerste beroep naar Katwijk aan zee neemt hij niet aan, maar even daarna mag hij een beroep naar Katwijk aannemen. Over zijn Katwijkse periode en zijn verdere leven zullen we D.V. volgende keer iets vertellen.

Ds. D. Slagboom deel 2

We hebben vorige keer gezien dat de Heere de weg naar Katwijk leidde. De bevestigings- en intrededienst vinden plaats op 21 december 1979. De bevestiger ds. G. Bouw spreekt dan uit Lukas 1 vers 7b: "Om de Heere te bereiden een toegerust volk!" Ds. Slagboom verbindt zich aan de gemeente Katwijk uit Jesaja 64 vers 1: "Och, dat Gij de hemelen scheurde, dat Gij nederkwaamt, dat de bergen van U aangezicht vervloten." Het is voor ds. Slagboom geen gemakkelijke opdracht om in deze gemeente, waar zoveel is gepasseerd dienaar des Woords te zijn, maar de Heere heeft ook hierin geholpen! Hij heeft een goede tijd gehad in Katwijk.

Wie zaterdagavond laat de pastorie passeert, ziet dat het licht nog brandt op de studeerkamer. Tot het laatste is hij bezig om zich voor te bereiden op de zondagse prediking. Hij had de studeerkamer lief. Voordat hij de collectezang opgaf hield hij een voorafsprak. Hierin noemde hij dan ook het thema en de puntenverdeling. De eerste twee punten werden voor de tussen zang behandeld en na de tussenzang het laatste punt. Hij was een voorstander van structuur in de preek. De

toepassing wordt verweven met het geheel en staat in verband met de tekst. Ze zijn ook schriftuurlijk-bevindelijk. Als hij kennelijk erin mag delen wat hij anderen voorhoudt, wordt het zichtbaar. Gunnend en gemoedelijk buigt hij zich dan over de preekstoel om jong en oud Gods vrije genade aan te prijzen. Hij houdt niet van verhaaltjes en eigen bevindelijke ervaringen in de preek. Zelden of nooit besteedt hij daar aandacht aan. Het Woord van de levende God moet gesproken worden. Er is een goede band tussen de gemeente. Hij krijgt van de Heere gezegende jaren in Katwijk.

Nadat hij voor een zestal beroepen heeft bedankt, komt er in september 1989 het beslissende beroep. De gemeente van Doornspijk brengt een beroep uit op hem. Hij mag het beroep met vrijmoedigheid aannemen. De verslagenheid is groot bij kerkenraad en gemeente. De afscheidsdienst wordt gehouden op 5 januari 1990 in het eigen kerkgebouw. De tekst is genomen uit 1 Korinthe 16 vers 22: "Indien iemand de Heere Jezus Christus niet liefheeft, die zij een vervloeking; Maranatha!" Zo mocht ook ds. Slagboom gedurende een periode van 10 jaar een dienstknecht in het midden van de gemeente zijn, getuigende van die éne Naam, die onder de hemel gegeven is, door welke wij moeten zalig worden. Wat is het gelukkig als de prediking voor ons tot rijke zegen is geweest. Het Woord zal toch niet ledig wederkeren, maar doen wat hem behaagt. Of zal het ons veroordelen?

Ds. Slagboom en zijn vrouw verhuizen naar Doornspijk. Aan de Veldweg gaan ze wonen in een mooie, ruime en landelijk gelegen pastorie met een grote tuin. Hier heeft hij gelegenheid om zijn oude liefde weer op te pakken: "tuinieren in de moestuin." In de vakantietijd ziet hij veel oud-gemeenteleden en bekenden in de kerk. Het deed hem goed om dezelfde boodschap van zonde en genade door te geven. Als hij ruim anderhalf jaar in Doornspijk staat herdenkt hij zijn 40-jarig huwelijks- en ambtsjubileum. Op maandag 14 oktober 1991 houdt hij een herdenkingsdienst over psalm 138 vers 2. Het thema is: "God

Loven!” In mei 1994 bespreekt hij met de kerkenraad over zijn toekomstige emeritaat. Hij zegt ervan in het kerkblad: “Na veel strijd kreeg ik vrijmoedigheid voor het aangezicht van de Heere.” Hij mag in de gemeente van Nieuwkoop nog een plaats krijgen om door te gaan met de prediking en het pastoraat, die beiden zijn hart hebben. De afscheidsdienst is op 6 januari 1995. De tekst is uit Hebreëën 13 vers 20 en 21. Ze gaan wonen in Nieuwveen. Ook in de gemeente Nieuwkoop heeft hij veel werk gedaan. Hij preekt er 40 zondagen per jaar, geeft catechisatie en zit de kerkenraadsvergaderingen voor. Ds. Slagboom kan niet stilzitten. Ook heeft hij veel betekend voor het blad “Bewaar het pand.” Vanaf 1966 tot zijn overlijden heeft hij 326 artikelen geschreven en daarnaast nog 80 meditaties. Het ging hem daarbij om een bijdrage te leveren ter handhaving van de oude gereformeerde beginselen. Die had hij lief. Ook heeft hij veel betekend voor de Staatkundig Gereformeerde Partij. In een moeilijke periode hield hij de partij bij elkaar. Hij was een vaderlijk figuur. Op de algemene ledenvergadering van 22 februari 1969 werd ds. Slagboom in het hoofdbestuur gekozen. Hij was tweede voorzitter en heeft het voorzitterschap niet begeerd, maar heeft toch de verantwoordelijkheid genomen om in die moeilijke tijd het voorzitterschap op zich te nemen. Dit heeft hij met liefde gedaan.

Op 4 en 14 oktober worden het 45-jarig huwelijks-en ambtsjubileum herdacht. Hij sprak in een speciale dienst uit psalm 119 vers 65: “Gij hebt u knecht goed gedaan, Heere, naar Uw woord.” Hij zegt ervan: “Het was zo groot dat de Heere me getrokken en geroepen heeft door Zijn genade.” In zijn dankwoord op de gemeenteavond zegt hij: “We hopen dat we nog enige tijd dienen mogen, maar soms denk ik dat het hier niet zo lang zal zijn.” Was hij toch al voorbereid op het naderende einde? Eind april is ds. Slagboom ziek, “Buikgriep” zo is het oordeel van de huisarts. Hij herstelt en mag ds. K. Hoefnagel bevestigen op 9 mei 1997. Het gaat niet goed met hem. Hij is erg moe en er volgen onderzoeken in het ziekenhuis. Rond 20 juni blijkt dat hij aan een ongeneeslijke ziekte lijdt. De zondag ervoor heeft hij de laatste preken gehouden. Hij zegt in één van die preken: “Dan mogen ze eeuwig daar zijn, waar geen leed meer zal zijn en waar ze zich eeuwig zullen verblijden in God!” Een meditatie van ds. Baan mag tot zegen zijn. Psalm 74 vers 12: “Evenwel is God mijn Koning van ouds af, die verlossingen werkt in het midden der aarde.”

Er volgt nog een operatie en hij komt er goed doorheen. Echter, al spoedig blijkt dat de ziekte zich heeft voortgezet in de lever. Op woensdag 9 juli lijkt het einde te naderen. De familie wordt opgeroepen en hij neemt afscheid van zijn vrouw, kinderen en kleinkinderen. Hij geeft op om psalm 116 vers 1 te zingen: “God heb ik Lief,” en roept op om de Heere te zoeken nu het nog kan en prijst zijn Koning aan. Langzaam nemen de krachten af. Iedere dag wordt het minder, hoewel hij tot het laatste toe helder blijft. Hij zegt nog tegen zijn schoonzoon: “Weet je wat nou het grootste wonder is? Dat God nu niet van Zijn kinderen af kan komen!” In de vroege morgen van 16 juli 1997 neemt God Dirk Slagboom op in Zijne Heerlijkheid! Niet om iets uit hemzelf, maar uit vrije genade alléén.

Hij mocht 70 jaar worden en meer dan 45 jaar zijn koning dienen. Kort voor zijn overlijden schreef hij nog een couplet op een briefje uit “de vrolijke reiziger” van Hieronymus.

En wat zou mij hind'ren

Ik zie de uren reeds mind'ren

Laat s 'werelds gedruis

Mijn moed niet verslappen

Nog enkele stappen

En dan ben ik thuis!

Op maandag 21 juli 1997 is de begrafenis. Zijn vrienden ds. H .C. van der Ent en ds. M.C. Tanis gaan voor in een indrukwekkende dienst. De tekst is genomen uit Psalm 74 vers 12: "Evenwel is God mijn Koning vanouds af, die verlossingen werkt in het midden der aarde." Op de begraafplaats Duinrust te Katwijk spreekt zijn oudste zoon ds. J. Slagboom over een ander kostelijk woord uit die psalm. Vers 19b: "Vergeet de hoop Uwer ellendigen niet in eeuwigheid!" Veel zou er nog over te zeggen zijn, maar u kunt het lezen in het mooie boek dat toen uitgegeven is met het doel dat God alléén de eer zal ontvangen.

Ik wil eindigen met Hebreeën 13 vers 7: "Gedenk uwer voorgangeren, die u het Woord Gods gesproken hebben; en volg hun geloof na, aanschouwende de uitkomst hunner wandeling."